

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku G. S.A. z siedzibą w W.
przy uczestnictwie A. S. i W. S.
o stwierdzenie nabycia służebności gruntowej przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania W. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 14 października 2014 r., sygn. akt I Ca 228/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania W. S. na rzecz
wnioskodawcy kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego oceny, czy możliwe jest zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu przed wejściem w życie przepisów kodeksu cywilnego regulującego służebność przesyłu.

Stanowiska skarżącego nie sposób jednak podzielić. Kwestia dopuszczalności stwierdzenia zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu, gdy powstała ona przed wejściem w życie art. 305¹ i n. k.c. była już przedmiotem licznych wypowiedzi Sądu Najwyższego. Za taką możliwością Sąd Najwyższy opowiedział się w uchwale siedmiu sędziów z dnia 9 sierpnia 2011 r., III CZP 10/11 (OSNC 2011, nr 12, poz. 129), uchwałach z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08 ("Biuletyn SN" 2008, nr 10, s. 7) i z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139), w wyrokach z dnia 19 maja 2004 r., III CK 496/02 (nie publ.), z dnia 11 marca 2005 r., II CK 489/04 ("Izba Cywilna" 2006, nr 5, s. 49) i z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08 (nie publ.) oraz w postanowieniach z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05 (nie publ.), z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06 ("Monitor Prawniczy" 2006, nr 19, s. 1016), z dnia 4 października 2006 r., II CSK 119/06 ("Monitor Prawniczy" 2006, nr 21, s. 1128), z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08 ("Rejent" 2008, nr 7-8, s. 222), z dnia 7 listopada 2008 r., II CSK 326/08 (nie publ.), z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 392/08 (nie publ.), z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 606/09 (nie publ.), z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11 (OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45), z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11 (nie publ.) i z dnia 26 lipca 2012 r., II CSK 752/11 („Glosa" 2013, nr 1, s. 51). W tych orzeczeniach przyjęto, odwołując się

w szczególności do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2003 r., III CZP 79/02, że skoro możliwe jest umowne nabycie takiej służebności, dopuszczalne jest także jej nabycie w drodze zasiedzenia (art. 292 k.c.). Wyraźnie zaś aspekt czasowy nabycia tejże służebności przesądzono w uchwale z 27 czerwca 2013 r., III CZP 31/13 (OSNC 2014, nr 2, poz. 11).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.